

**Lesarabrøv****Tað bera tvætl**

Ongantið er so nógv tosað, prátað og roksað og tað sum verri er, enn um hetta, vit billa okkum inn kann gerast týðandi »vinna« — henda ferðamannavinnan, alt ov mong stóra seg blíðan eftir.

Vit mugu bara viðganga sum er, at vit hava alt ov lítið at bjóða fremmandafólki, at vit duga ov illa — ivaleyst tibetur — og at so øgiliga nógv meira kundir fingist burtúr á øðrum økjum við teirri orku og jättanum, vit hava lagt í hetta fjasið.

Mest syndarligt er, at kjakið alt endar við, at tað almenna skal liggja í buktini, ger ov lítið, stuðlar ov lítið — er ov girigt til eitt nú at jätta pengar til eini hundrað náttúru, tjaldingarplass og Guð viti alt.

Sannleikin er heldur, at eingin av okkara privatu »ferðamannavinnufyrirøkum« hevur hug at gjalda nakað av hesum sjálvar, og at fólkið í »vinnuni« ikki so frægt sum talar saman um felags áhugamál — kanska av ótta fyri at avdúka, at ein sjálvur stendur til at fáa nøkur oyru til eitthvørt, sum

annar helst ikki skal fáa ella vita av — at tað rætt og slætt ikki verður lagt upp til, at hetta, vit billa okkum inn skal gerast vinna — skal klára seg uttan okkara vælsignaða almenna stuðul.

Um talan var um vinnu, sum skil kundi verið í, hevði møguleikin eisini verið brúktur av álvara, tí samband úteftir hava vit havt so gott sum nakað land í árávis. Hetta hava teir privatu ásannað og vilja ikki eitt fet víðari við hesi vinnu, um tað almenna ikki gongur undan, stuðlar, kínir og klappar.

Sjálvsagt skal tað almenna seta tær reglur og fyriskipanir, vinnan skal arbeiða undir og ikki minni týðningarmiklari — syrgja fyri, at vinnan heldur seg til hesar reglur. Men annað skal hitt almenna avgjørt ikki hava við hetta fyrirtakssemi at gera. Hetta má latast teimum upp í hendur, sum enn trúgva upp á møguleikan og vilja gera nakað sjálvir.

Avtakið øll ferðamannaráð og nevndir og strikið hvørt jättað oyrta til hesa »vinnu«, sum hvørki er

fuglur ella fiskur, men syrgið fyri einum greiðum yirorðum politikki á økinum — ikki um, hvussu nógv skal ætlast at vinna av fremmandum gjaldoyra á henda hátt — tí hetta er heilt óútroknið og ikki vert at seta vónir til — men einum politikki, sum forðar fyri nýggjum studningsskipanum og einum politikki, sum eisini verjur gerandisdagin hjá tí fleirtali av føroyingum, sum tibetur enn halda tað bera til at vinna til livsins uppihald á skilabetri hátt.

Enn hevur henda vinna lítið og einki vágað, næstan einki fyrirtikið sær uttan at dúva uppá almennastuðul og lítið gjørt fyri at samskipa seg. Skilið er tí hareftir. Vit mugu tí bert ásanna, at møguleikarnir í hesi vinnu eru vónaligari, enn teir halda, sum bert vilja verða uppi við almennum stuðli.

Tað skal ikki noktast fyri, at vinnan fyri nokur kundir gjørst eitt satt Klondyke, men bert um Føroyaland var umskipað til eitt stórkasino — men hetta man fáur ynskja.

Sjálvsagt skal innvist

fáast teimum vitjandi, men hetta má í fyrsta lagi vera uppgávan hjá teimum flutningsfeløgum, sum fáa fólk higar. Í so máta hevur Smyril Line gjørt nakað av tí rætta við teirra tilboðum um biligt innivist, men alt annað flýtur.

Hetta er sjálvsagt ikki nóg mikið til at herberga øllum, ið higar koma — meira og minni villeidd um møguleikarnar í Føroyum, men alt sum gerast skal í so máta, skal gerast av »vinnuni« sjálvari og innan greiðar fyrisingarligar karmar — men uttan almennar pengar.

Loysunarorðið tykist nú fyri vinnu okkara vera at lata hana sigla sín egna sjógv, stendur hon seg ikki. Latið so eisini hesa ferðamannavinnu sigla sín egna sjógv, stendur hon seg ikki, og hjálpið harvið Føroya fólki burtúr hesum »innbilska« svassinum um milliónirnar allar burtúr hesum fjasi, sum higartil í veruleikanum bert hevur kostað hópin av almennum peningi.

**Ófólkaligt**

Í góða veðrinum, sum verið hevur seinastu dagarnar, hava nógv, bæði útlendingar og føroyingar, vitjað okkum her úti í Nólsoy.

Øll hava tey verið vælkomnir og trupulleikarnir, sum vit frætta um aðrastaðni úr Føroyum viðvikjandi útlendingunum, halda vit í Nólsoy ikki vera so álvarsligar, at ikki kann livast við teimum. Mær vitandi hava øll hesi fremmandu verið bæði blíð og fryntlig og kanska heldur ein upplivandi partur í bygdamyndini um summarið enn tvørturimóti.

Tað, ið fekk meg at skriva hesar rglur, var, at eg seinasta vikuskifti gjørdist rættiliga skökk um hvussu føroyingar, serliga tað eina konufólki, bera seg at móti tí, ið her veksur av Guði náði millum klettarnar í fjøruni og nakað ovari.

Hon var væl útgjørd, hevði fleiri plastposar at koyra í, eisini amboð at

grava við, og grøv eisini so tað stóð eftir.

Har fóru fjørublómur, baldursbráir og mangt, mangt annað av tí, ið her veksur, og sum vit nú skilja kanska er heldur sjáldsamt fyri onkran.

Blómurnar eru sjálvsagt til okkum øll, nólsoyingar sum onnur at frøast um, og eingin leggur heldur í, um børn og onnur henta hesar vøkstrir ella fáa sær ein »avleggara« ein fagran summardag, men eg vil loyva mær at siga, at fólk, sum kemur út higar, útgjørt til at fylla posa eftir posa við tí litla, vit her hava av blómuvøkstri, ikki kann kenna til fyrilit. Má vera rættiliga ósmæðið.

Hóast hetta skulu øll vera vælkomnir út aftur til Nólsoyar, men gloymið ikki, at fyri okkum eru hesar blómur, ókrút sum annað, partur av tí litla, sum vit halda hugnar um bygdina.

Ónøgð

**»Í morgin fyrrapart«**

Kom inn í ein handil herfyri og skuldi hava nýggjar brillur.

»Tær verða lidnar í morgin fyrrapart«.  
Henda máliskan boðar

**Pedagogar/  
Hjálparfólk**

Søkt verður eftir 2 Pedagogum/Hjálparfólki, 20 tímar um vikuna á hálvdagstovu, annað starvið er fyrrapart og annað starvið er seinnapart.

Eisini verður søkt eftir 1 Pedagogi/Hjálparfólki 40 tímar um vikuna á vøggustovu, at byrja 15. august.

Løn sambært sáttmála millum Landsstýrið og Føroya Pedagogfelag. Skrivlig umsókn skal vera okkum í hendi áðrenn 18. juli.

Nærri upplýsingar fáast við at ringja á tlf. 19019 og spyrja eftir Inga-Mariu ella Friðu.

Dagstovnurin á Argjum  
Traðagøta 55  
160 Argir

frá bæði góðum og ringum.

Tað góða í henni er, at vit eru (vónandi) sloppin av við ta misháttu danska-slettuna »fyrirmiddag« og »eftirmiddag«.

Fyri fáum árum síðani var ikki óvanligt at hoyra fólk siga »í eftirmiddag«, um eftirmiddagin« o.s.fr.

Hetta er púra misskilt. Á føroyskum ber til at siga »fyri middag« og »eftir middag«, men er hetta fyrisetning, ið eigur at vera í teimum orðum — hava herðing á fremra liði í tí fremra orðinum (»fyri middag«), og eigur ikki at hava »í« krøyst uppi.

»Fyri middag« og »Eftir middag« merkir jú sum kunnugt tíðina fyri og eftir kl. 12. Fyrirmiddagur og Eftirmiddagur er brongl. Navnorðini eru

**FYRRA- og SEINNA-  
PARTUR.**

Men ikki er nóg mikið at føroyska tey einstøku orðini. Í føroyskum er setningsuppyggingin um at fara av lagi. Hetta er líka ringt sum óføroyskt orð.

»Í morgin fyrrapart«. Góð føroysk orð, men donskt setningsuppygging.

Sigur nakar »Í gjár fyrrapart« ella »í dag seinnapart«? Neyvan. Sagt verður »Fyrrapartin í gjár«, »seinnapartin í gjár« o.s.fr.

Sama er við degnum í morgin.

»Fyrrapartin í morgin«. Hetta er eisini nógv vakrari og hóskar betur inn í tað talaða málið.

Hvi hugsa føroyingar á donskum?

Útiseti

**Hundaóskil**

Tað sær ikki mætti út, enn hundar nú skulu hava betri rætt enn bornini á vegum okkara.

Eg kom nú ein dagin við litlu dóttur minni spákandi omaneftir Hoyviksvegi. Har møttu vit leysum sjefara, men tað visti seg, at eigarmaðurin gekk nakað ovari á vegnum.

Tann litla gjørdist hjartkipt og fór at knarra, síðani at »tútbrola«, so bangin var hon fyri hesum stóra dýri.

Um hann hevði gjørdist næskur, um hon ikki hevði lást um vón, veit eg ikki, men hann gjørdist so forvitin, at hann kom spelandi yvir móti okkum, og krøysti okkum báðar upp móti garðinum, meðan hann vørandi snoddaði at okkum bæði aftan og framman.

Har stóðu vit, torðu ikki av fetanum og minni munur var á, hvør okkara

var ræddari.

Hann gjørdi okkum tó onki, kanska tí eigarin sá hvussu vorðið var og kom okkum til »hjálpar«.

Men eg haldi ikki, at tað skuldi verið neyðugt hjá vanligum fólki, at komið í slíka støðu á almennum vegi.

Nógv havast serliga at hesum sjefarunum. Vist er, at teir við síni stóð einsamallari eru til størri ampa, enn aðrir hundar. Um teir eru glúpskir enn aðrir, veit eg ikki, men um teir bert eru eins ótilroknligrir sum aðrir hundar, eru teir eisini so mikið vanda-miklari.

Eg havi ongantið áður verið bangin fyri hundum, men hesin dagurin broytti viðfædda alskil til øll kria-tur, hundar sum onnur, og stendur nú sjefarin ovast á lista minum yvir óynsktar hundar.

Bangin

**PEVA HÅNDPLEJEMIDLER**

- Miljø- og hudvenlige produkter til rengøring og beskyttelse af smudsede hænder
- 4 typer håndrens - dækkende ethvert behov

Ring eller  
prøv brochure

Firvaldur P/F

Ból 363, 140 Tórshavn  
Tlf. 18181, Fax. 19081

**Til sølu**

Ein knallert til sølu.

Tlf. 16139